

לחברי שדה ודבורג

ידועות

תשס"ו

ברכה חמה ליום הולדתם של החברים:

טיבי עטרן

רות טייץ

הינדה קיכראן

זכורה מרזאלין

מלא טוב -

למסכת אלקבץ - להולדת הבן

למנחת ויוה רייס - להולדת הנכד

לכל חייילינו היקרים באשר הם

הוי מי יתן !

שהנרות הזעירים שאנו מדליקים לכבוד תנוכה
יאירו את דרכיכם בשלל צבעים, ובאורות גדולים
של שמחה, אור, ששון, שלום, אחווה ולא עוד מלחמה.

ולכם המתאיים החדשים:

טל אבגר

גיא לרנר

גיא גוטשטט

ברק איטקיס

שאו נא את ברכותינו לגיוסכם לצה"ל

שיהיה לכם שנות קל ומהנה

מאתלים

כל חברי ותושבי שדה-ורבורג.

אולי לא נהוג לכתוב הספדים לחברים בכפר שהלכו לעולמם.

אך לגבי לילי (פגייה) ודזיה (דוד) פורגס שינה הדבר, כי אנו מרגישים אבדן אמיתי. קשה וכואב לחשוב על שני האנשים כאינם כבר עמנו. שתפסו מקום נכבד בחברת הכפר.

לילי - הפעילה שלא ידעה רגע מנוח, עבדה ללא לאות בבית ובמשק, קיימה יחסי רעות וחברות עם כל השכנים, בני כל הגילים.

במסירות רבה טפלה בתוריה ז"ל אף כשעותיהם הקשות ביותר, לא היה מעמד קשה עבורה, לא נשמעה מלת מרידות מפיה גם ברגעים קשים, תמיד, עתותיה בידה לבשל לאפות ולארח.

דאגתה למאיר, בנה האהוב לא ידעה גבולות בגאווה מיוחדת ספרה כי שבגלל הארוחות שלה הוא ירד במשקל ועתה הוא חתיך. באיזה שמחה ואושר הכינה את הארוחות למאיר, לאנשיו ולכל הבא בשערי ביתה.

ספור קצר על לילי - בראש השנה האחרון לחייה, נכנסנו לבקרה ולהשמיע באוזניה את סדר "יתקיעות שופר" שכה רצתה לשמוע. והיא כבר נשענה על מקלה, כאבים קשים, לא ויתרה על

שולחן ערוך עם יין לקדוש, עוגות ודגים שהכינה במו ידה, הכריחה אותו לקדש ולאכל אצלם. בהתלהבותה הרבה מתקיעות השופר, ספרה על עברה, ילדותה, נעוריה, השנים הראשונות בשדה

ורבורג. הכל מתוך קבלה והשלמה, רק נושא אחד הטריד מאד את לילי: - בעלה דזיה, כיצד הוא יחיה לבדו אחרי מותה, והוא אכן לא האריך ימים. שבעה חודשים לאחר מותה גם הוא נפטר.

אדון פורגס - כך קראנו לו - חסר מאוד בנוף הכפר. נזכור אותו תמיד באושר ובטה מידותיו - האיש שאיבד כבר משפחה בשואה זכה להקים משפחה חדשה שהיתה גאוותו הרבה. יחסו לכל

הסובבים היה סובלני וקורקטי. הוא היה מעמודי התווך של בית הכנסת, נבחר כגבאי לכל חייו - אמנותו התזקה בתורת ישראל ובעם ישראל באה לידי ביטוי בכל ארוע בחיי הקהילה בבית

הכנסת. מעידים על כך מתנותיו לבית הכנסת ושם תשארנה כמזכרת נצח. כמוכן, שמקומו נשאר ריק וחסר מאוד אדם לקיום המנין הסדיר וקיום המוסד החשוב הזה שנקרא - בית הכנסת.

בקרב חברי הכפר, מתפללי בית הכנסת יחיו שמוותיהם של לילי ואדון פורגס זכורים לעד.

חבל על דאבדן ולא משתכחין.

יהיה זכרם ברוך.

פעילות בית הנוער בשדה ורבורג.

שלום לכל תושבי שדה - ורבורג!

אני, בית הנוער, רוצה לספר לכם - מה קורה בתוכי.

קודם כל הזרקורים מופנים לצוות החדרכה.

הפעילים: הן, עמיחי, עומרי, אחוד, נועת, עמיר, זיו, יניב, רעות, ושחר - הפעילים החדשים.

ויש כמובן את הותיקים: גיא, אמנון, יאיר, עדו, עידן, גלעד, רועי, שחר וצחי.

- בל נשכח את המדריכים: נעמה וחן - ק"ב מסטיקים.
- יעל ומיכל - ק"ב השום הקטלני.
- נטלי ושרון - ק"ב חומס אחלה.
- נילי הרכות - ק"ב מווווו.

החבריה האלו מגיעים, מכינים, חושבים, מתווכחים, צוחקים צועקים, גוזרים, מציירים, מסדרים... ובסוף יוצא משהו!!!
עד עכשיו יצא להם כל מיני דברים:

טקס פתיחה, מסיבת סוכות, עפיפוניאדה, טקס לזיכרו של רבין, טיול אופניים, טיול ליקום, פעולות שונות, ועכשיו, ממש עכשיו הם עובדים על חנוכה.

הפעילות היא ל תנועת הנוער של האחוזה התקלאי, במסגרת של מועצה איזורית דרום השרון.

הם מתכננים שנת בר מצוה ל: ו' ז'. שנת הדרכה ל: ח'. וממשיכים בפעילות של ד' - ה'. וכמובן בפעילות ל: א' - ג' (בלבד) בסיפריה.

הפעילות בכל יום שלישי. כל הילדים מגיעים אלי: משחקים, מדברים, מציירים, שרים - ובעיקר עושים חיים!!!

אם יש לכם שאלה, בעיה, או סתם משהו להגיד לרכות, אפשר לפנות תמיד, והיא

תענה בשימחה: נילי גל: 050-933814

ואתם יכולים סתם לקפוץ לבקר אותי.

בית - הנוער

לתשומת לב החברים !

אבקשכם, למרות התוכניות הגדולות
בכפרינו הקטן, לא לשכוח את הדברים הקטנים,
שעושים את החיים בשדה ורבורג
יותר טובים מאשר במקומות אחרים:
איוש הטרמפיאדה בכל יום רביעי
וחוג הסועדים (שניהם בהנחיית חוה ירקוני),
חוג + 50, המניין בבית הכנסת, העבודה בועדת הנוער ובעדת תרבות וכו'.
לכל הפעילויות האלה אפשר (ורצוי) לצרף פעילים ומתנדבים.
העיקר הוא כמובן, היחס החברתי הטוב
בין כל חברי הכפר, שכדאי לשמור עליו.

בברכת חברים,

אריאל ופריה.

